

Publicerad 2005-03-17 21:19 av Daybreaker

Far är rar.

Far är rar.

Super sig full var dag.

Innan klockan hinner slå tolv.

Kissar i blomkrukor och på golv.

Far är rar.

Inga hjärnceller har han kvar.

Snubblar, irrar, famlar och ramlar.

På spritdoftande spyor han samlar.

Far är rar.

En sjusärdeles karl.

Trots att hans mor övergav.

Ett självuppfyllande liv som moderslav.

Far är rar.

Avsmaksminnen finns kvar.

Olyckans patriarkat, sorgset och dött.

Du lämnade mig här - ensam, frusen och trött.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daybreaker med Poeter.se id #2588 innehar upphovsrätten